

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 1-12-2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Μαργαρίτα Κανάβα, στη θέση της Αγγελικής Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 25-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2018/26-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία « .....», νόμιμα εκπροσωπούμενου (πρώτη προσφυγή).

Την από 25-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2019/26-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία « .....», νόμιμα εκπροσωπούμενου (δεύτερη προσφυγή).

Και την από 25-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2024/27-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενου (τρίτη προσφυγή).

Κατά του αναθέτοντος φορέα «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 5-11-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη των από 26-10-2021 κοινοποιηθεισών δύο πρώτων προσφυγών, τρίτου προσφεύγοντος.

Του από 5-11-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη των από 26-10-2021 κοινοποιηθεισών πρώτης και τρίτης προσφυγής, δεύτερου προσφεύγοντος.

Και του από 5-11-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 26-10-2021 κοινοποιηθείσας δεύτερης προσφυγής, πρώτου προσφεύγοντος.

Με τις ως άνω προδικαστικές προσφυγές, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της κοινοποιηθείσας την 13-10-2021, με αρ.192/7-10-2021 απόφαση του Δ.Σ. της .....(θέμα 4^ο), καθ' ο μέρος ως προς την πρώτη προσφυγή

απεκλείσθη ο πρώτος προσφεύγων, ως και παραλείφθηκαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά της ....., ως προς τη δεύτερη προσφυγή κρίθηκε δεκτός ο τρίτος προσφεύγων και παραλείφθηκαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του πρώτου προσφεύγοντος και της ... και ως προς την τρίτη προσφυγή κρίθηκε δεκτός ο δεύτερος προσφεύγων, στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης για την για την ανάδειξη αναδόχου παροχής υπηρεσιών ....., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων αξίας 3.009.437,32 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 16-12-2020 και που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ ..... την 22-12-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ..... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 5-11-2021 Απόψεις της και ο τρίτος προσφεύγων το από 10-11-2021 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ...., για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής παράβολο με αρ. .... και για την άσκηση της τρίτης προσφυγής παράβολο με αρ. .... και όλα ποσού 15.000 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται όλες οι προσφυγές κατά της εκτελεστής πράξης περάτωσης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος ως προς την πρώτη προσφυγή απεκλείσθη ο πρώτος προσφεύγων, ως προς τη δεύτερη προσφυγή κρίθηκε δεκτός ο τρίτος προσφεύγων και δεύτερος αποδεκτός μειοδότης και παραλείφθηκαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του αμφισβητούντος τον αποκλεισμό του και μη εισέτι οριστικώς αποκλεισθέντος, πρώτου προσφεύγοντος και ως προς την τρίτη προσφυγή κρίθηκε δεκτός ο δεύτερος προσφεύγων, άνευ εννόμου συμφέροντος ασκούνται δε η πρώτη και δεύτερη προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφονται κατά του ήδη οριστικώς

αποκλεισθέντος, δια της μη αμφισβήτησης του αποκλεισμού του δια της προσβαλλομένης, οικονομικού φορέα .....Ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται όλες οι παρεμβάσεις. Άρα, κατά το ως άνω μέρος τους η πρώτη και δεύτερη προσφυγή, ως και η τρίτη προσφυγή πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές, ομοίως και οι Παρεμβάσεις και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά την τρίτη προσφυγή, ο όρος 2.2.5.2 της διακήρυξης θέσπισε το εξής κριτήριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας «2. Οι οικονομικοί φορείς θα διαθέτουν ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής και αστικής ευθύνης έναντι επαγγελματικών κινδύνων με ποσό ασφάλισης 1.000.000,00 € και με χρόνο ισχύος αντίστοιχο με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης που θα υπογραφεί. Με το συμβόλαιο θα καλύπτονται ζημιές ή βλάβες που τυχόν θα προκληθούν στο κτηριακό συγκρότημα ή στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, στο εργαζόμενο σε αυτήν προσωπικό ή σε οποιονδήποτε τρίτο, από υπαιτιότητα του αναδόχου ή των υπαλλήλων του ή των προστηθέντων του, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παθόντων, οι οποίοι τυχόν θα εγείρουν αξίωση αποζημίωσης κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής περιόδου. Σε περίπτωση που στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο προβλέπεται απαλλαγή πρέπει να υποβληθεί υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 όπως εκάστοτε ισχύει, στην οποία θα δηλώνεται ότι ο οικονομικός φορέας θα καλύψει εξ ιδίων πόρων μέχρι το ποσό της απαλλαγής τον ασφαλιστικό κίνδυνο και τις όποιες υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες προκύψουν. Η υπεύθυνη δήλωση υπογράφεται ψηφιακά από τον προσφέροντα.». Ο όρος 2.2.9.2 ορίζει ότι «Όλα τα αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν ότι οι οικονομικοί φορείς πληρούν τα κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 πρέπει να υποβληθούν, επί ποινή αποκλεισμού, και στο φάκελο των δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών κατά το στάδιο υποβολής προσφοράς.». Άλλωστε, κατά τον όρο 3.2.B.2, ορίζεται ως αποδεικτικό μέσο του ως άνω κριτηρίου επιλογής «Για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας της παραγράφου 2.2.5 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: - ασφαλιστήριο

συμβόλαιο επαγγελματικού κινδύνου ύψους 1.000.000,00 €». Άρα, έπρεπε να υποβληθεί με την προσφορά ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής και αστικής ευθύνης έναντι επαγγελματικών κινδύνων ποσού τουλάχιστον 1 εκ. ευρώ και διάρκειας ισχύος ίσης με τον χρόνο διάρκειας της σύμβασης, ήτοι διετές ή μεγαλύτερης ή αόριστης διάρκειας ή έστω μικρότερης καταρχήν διάρκειας, πλην άνευ ετέρου ανανεούμενης χωρίς περιορισμό τελικής διάρκειας ή με περιορισμό που πάντως καλύπτει τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης. Ο δε όρος 2.1.4 ορίζει ότι «Τα έγγραφα της σύμβασης έχουν συνταχθεί στην ελληνική γλώσσα. Τυχόν ενστάσεις ή προδικαστικές προσφυγές υποβάλλονται στην ελληνική γλώσσα. Οι προσφορές και τα περιλαμβανόμενα σε αυτές στοιχεία συντάσσονται στην ελληνική γλώσσα ή συνοδεύονται από επίσημη μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα. Στα αλλοδαπά δημόσια έγγραφα και δικαιολογητικά εφαρμόζεται η Συνθήκη της Χάγης της 5ης.10.1961, που κυρώθηκε με το ν. 1497/1984 (Α΄188). Ειδικά, τα αλλοδαπά ιδιωτικά έγγραφα συνοδεύονται από μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα επικυρωμένη είτε από πρόσωπο αρμόδιο κατά τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας είτε από πρόσωπο κατά νόμο αρμόδιο της χώρας στην οποία έχει συνταχθεί το έγγραφο.. Τα αποδεικτικά έγγραφα συντάσσονται στην ελληνική γλώσσα ή συνοδεύονται από επίσημη μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα. Στα αλλοδαπά δημόσια έγγραφα και δικαιολογητικά εφαρμόζεται η Συνθήκη της Χάγης της 5.10.1961, που κυρώθηκε με το ν. 1497/1984 (Α΄188).Ειδικά, τα αλλοδαπά ιδιωτικά έγγραφα συνοδεύονται από μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα επικυρωμένη είτε από πρόσωπο αρμόδιο κατά τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας είτε από πρόσωπο κατά νόμο αρμόδιο της χώρας στην οποία έχει συνταχθεί το έγγραφο. Ενημερωτικά και τεχνικά φυλλάδια και άλλα έντυπα - εταιρικά ή μη- με ειδικό τεχνικό περιεχόμενο μπορούν να υποβάλλονται και στην αγγλική γλώσσα, χωρίς να συνοδεύονται από μετάφραση στην ελληνική.». Το απαιτούμενο προς υποβολή ασφαλιστήριο, προδήλως δεν συνιστά ενημερωτικό και τεχνικό φυλλάδιο ή έγγραφο ειδικού τεχνικού περιεχομένου, αλλά σύμβαση ασφάλισης που περιέχει δήλωση βούλησης με έννομες συνέπειες του ασφαλιστή περί ασφαλιστικής κάλυψης. Ο δε δεύτερος

προσφεύγων υπέβαλε το με αρ. 111372/9 ασφαλιστήριο αστικής ευθύνης προς τρίτους της ... και τη με αρ. πρωτ. 816/22-1-2021 βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης της ...που καλύπτει επαγγελματική αστική ευθύνη και αναφέρει διάρκεια από 30-6-2020 έως 30-6-2021 (η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα υπεβλήθη την 22-1-2021). Σημειωτέον ότι η με αρ. πρωτ. 818/22-1-2021 συνυποβληθείσα με την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα έτερη βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης της ... αναφέρει ρητά πως καλύπτει αποκλειστικά αστική ευθύνη υπό την ιδιότητα του εργοδότη και αποκλειστικά για τα αρ. 657-658 και 932 ΑΚ ειδικώς έναντι του προσωπικού του και ειδικώς για σωματικές βλάβες από εργατικό ατύχημα ή εξ αφορμής της εργασίας του στον ασφαλισμένο, ήτοι στον δεύτερο προσφεύγοντα. Επομένως, δεδομένου ότι ο όρος 2.2.5.2 απαίτησε πως δια του ασφαλιστηρίου «θα καλύπτονται ζημίες ή βλάβες που τυχόν θα προκληθούν στο κτηριακό συγκρότημα ή στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, στο εργαζόμενο σε αυτήν προσωπικό ή σε οποιονδήποτε τρίτο, από υπαιτιότητα του αναδόχου ή των υπαλλήλων του ή των προστηθέντων του, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παθόντων, οι οποίοι τυχόν θα εγείρουν αξίωση αποζημίωσης κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής περιόδου.», ήτοι ζημίες στις εγκαταστάσεις της αναθέτουσας ή στο προσωπικό που εργάζεται σε αυτή ή σε τρίτους και όχι εργατικά ατυχήματα του προσωπικού του αναδόχου και άρα, η ως άνω ασφαλιστική κάλυψη είναι άσχετη και δεν πληροί το ως άνω κριτήριο και επομένως, δεν λαμβάνεται υπόψη προς πλήρωση του κριτηρίου. Το ως άνω μόνο συναφούς με τα ζητούμενα κάλυψης, με αρ. .../9 ασφαλιστήριο δεν αναφέρει καμία διάρκεια ή ανανέωση για διάστημα μετά την 30-6-2021 ούτε είναι διετούς, αλλά ετήσιας διάρκειας ούτε προβλέπει ότι είναι ετησίως ανανεούμενο και άρα, δεν καλύπτει την ειδική απαίτηση ισχύος για τον χρόνο της υπό ανάθεση σύμβασης. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του αναθέτοντος, ο τρίτος προσφεύγων μετ' εννόμου συμφέροντος προβάλλει τα ανωτέρω, αφού υπέβαλε ασφαλιστήριο που περιλαμβάνει ρήτρα αυτόματης ή άνευ ετέρου ανανέωσης αν ενδιάμεσα δεν τερματιστεί (αναφέρει «Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ (1) ΕΤΟΣ. Στο τέλος αυτής της περιόδου ανανεώνεται αυτόματα από έτος σε έτος...») και

άρα, συνιστά ασφαλιστήριο που δεδομένης της αυτόματης και χωρίς νέα συμφωνία των μερών καταρχήν ανανέωσης του, είναι αορίστου εν τοις πράγμασι διάρκειας και άρα, καλύπτει τη διάρκεια της σύμβασης. Ούτε άλλωστε, η εκ του δεύτερου προσφεύγοντος δήλωση συμμόρφωσης με τους όρους της διακήρυξης αρκεί για τα ανωτέρω, αφού η διακήρυξη κατά τους ανωτέρω όρους 2.2.5.2, 3.2.B2 και 2.2.9.2.B ζήτησε με σαφήνεια να υποβληθεί ασφαλιστήριο που αποδεικνύει τις ζητούμενες απαιτήσεις και δη, να υφίσταται ήδη ασφαλιστήριο, κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, που ήδη ως έχει, καλύπτει τις απαιτήσεις του κριτηρίου επιλογής 2.2.5.2, ήτοι μεταξύ άλλων έχει ήδη διάρκεια καλύπτουσα τον χρόνο της σύμβασης και δεν ζήτησε να δεσμευθεί απλώς ο προσφέρων ότι κατά την εκτέλεση τυχόν θα μεριμνήσει να αποκτήσει τέτοιο ασφαλιστήριο ή να διατηρεί τέτοιο ασφαλιστήριο κατά τη διάρκεια της σύμβασης ούτε αρκέστηκε στην εκ του προσφέροντος δήλωση μελλοντικής κτήσης των ήδη ως κριτήρια επιλογής ζητούμενων προσόντων, πολλώ δε μάλλον να δεσμευθεί σε εν γένει τήρηση των όρων της διακήρυξης, αιτίαση που είναι και αντίθετη στο κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας και τους ως άνω ειδικούς και σαφείς όρους αυτής. Περαιτέρω, περιλαμβάνει κεφάλαιο περί ειδικών όρων ασφάλισης, το οποίο είναι συνταγμένο στην αγγλική και υποβλήθηκε ούτως και αμετάφραστο, στο δε οικείο κεφάλαιο επεξηγούνται και αναλύονται τα αντικείμενα κάλυψης, χωρίς άλλωστε να υφίσταται το ίδιο κεφάλαιο ιδίου περιεχομένου εντός του ασφαλιστηρίου και στην ελληνική. Οι ως άνω ειδικοί όροι στην αγγλική κατά το ίδιο το ασφαλιστήριο συνιστά ουσιώδες περιεχόμενο της σύμβασης και υπερισχύουν κάθε αντίθετου γενικού και ειδικού όρου, όπου έρχονται σε αντίθεση με αυτούς, κατά τη σελ. 2 του ιδίου του ασφαλιστηρίου. Περαιτέρω, το στην ελληνική περιεχόμενο του αναφέρεται στο δικαίωμα εναντίωσης, τις εξαιρέσεις και προϋποθέσεις ασφάλισης, τα όρια ευθύνης, τους όρους καταγγελίας και τις υποχρεώσεις του ασφαλισμένου, ποσά ασφάλισης και απαλλαγής, παραπέμποντας σε ειδικές εξαιρέσεις που υπάρχουν στους ειδικούς όρους που είναι συνταγμένοι στην αγγλική, όρους περί διαφοροποίησης/επίτασης κινδύνου, ακύρωσης σύμβασης, καταβολής ασφαλίστρου και ασφαλίσματος, υποκατάστασης, μεταβολών, πολλαπλής

ασφάλισης-συνασφάλισης και ισχύος ασφάλισης, τελών και επιβαρύνσεων, αρμοδιότητας και δικαίου, παραγραφής, ως και ειδικών εξαιρέσεων κατηγοριών κινδύνων. Όλα τα ανωτέρω συνιστούν όμως γενικές ρήτρες, ενώ αντίθετα οι ειδικοί και συγκεκριμένοι όροι που αφορούν τις συγκεκριμένες καλύψεις, τη γεωγραφική ισχύ τους, το αντικείμενο της κάλυψης, το είδος αυτών καθαυτών των καλυπτόμενων κινδύνων, τυχόν ειδικές συμβάσεις του ασφαλισμένου όπου ισχύουν ειδικοί όροι, το αντικείμενο της ασφαλισμένης δραστηριότητας η ευθύνη του ασφαλισμένου εκ της οποίας και της ασκήσεως της καλύπτεται, ειδικούς όρους κάλυψης δραστηριοτήτων φυλάξεων, ορισμούς και όρους, ως και όρια κάλυψης επαγγελματικής ευθύνης, είδη καλυπτομένων ζημιών και αντικείμενα επί των οποίων καλύπτονται οι ζημιές, είναι όλοι αποκλειστικά συνταγμένοι στην αγγλική και αμετάφραστη. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντα, οι ως άνω όροι είναι όλως ουσιώδεις σε σχέση με το ως άνω κριτήριο επιλογής, αφού αυτοί ακριβώς είναι εκείνοι που εξηγούν τον γενικό τίτλο της βεβαίωσης κάλυψης περί επαγγελματικής και αστικής ευθύνης, τίτλος και αναφορά που σε αντίθεση με τις αιτιάσεις του αναθέτοντος, δεν έχοτον κάποιο αποδεικτικό περιεχόμενο μόνοι τους και άνευ ερμηνείας τους με βάση τους αναλυτικούς ειδικούς όρους (στην αγγλική). Άλλως μάλιστα, δεν θα απαιτείτο να υποβληθεί ασφαλιστήριο, αλλά η πρώτη σελίδα του ή μόνη της η βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης, πλην όμως η διακήρυξη απαιτεί ασφαλιστήριο. Οι ως άνω στην αγγλική όροι είναι και αυτοί οι οποίοι και παρουσιάζουν σε τι αυτή η ασφαλιστική κάλυψη αναφέρεται, ως και προσδιορίζουν το πεδίο κινδύνων, αντικειμένων και ζημιών που καλύπτονται εκ συγκεκριμένων δραστηριοτήτων του οικονομικού φορέα, που συγκροτούν την επαγγελματική δραστηριότητα, για την οποία η διακήρυξη απαιτεί την ως άνω ασφάλιση και ενώ άλλωστε, η διακήρυξη δεν ζητά εν γένει τέτοιο ασφαλιστήριο, αλλά ειδικώς θέτει συγκεκριμένες απαιτήσεις περί συγκεκριμένων κατηγοριών κινδύνων και αντικειμένων και ζημιών που πρέπει να καλυφθούν εκ του ασφαλιστηρίου, στοιχεία που αποκλειστικά δια του αγγλόγλωσσου κειμένου περιγράφονται δύνανται να διασταυρωθούν περί της όντως κάλυψης και πρόβλεψής τους. Επομένως, το αμετάφραστο μέρος του ασφαλιστηρίου είχε

όλως ουσιώδη ως προς την πλήρωση των απαιτήσεων της διακήρυξης, χαρακτήρα και άρα, απαραδέκτως υπεβλήθη αμετάφραστο, με συνέπεια η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος να τελεί σε ουσιώδη έλλειψη, αφού το εις την ελληνική μέρος του μόνο του τελεί σε ουσιώδη αοριστία και έλλειψη, σχετικά με την απόδειξη του όρου 2.2.5.2. Άλλωστε, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το αμετάφραστο μέρος απλώς δεν λαμβάνεται υπόψη, ενώ καταρχήν παραδεκτώς υπεβλήθη το ασφαλιστήριο και πάλι, δεν προκύπτει από το εις την ελληνική μέρος του η πλήρωση της απαίτησης «Με το συμβόλαιο θα καλύπτονται ζημιές ή βλάβες που τυχόν θα προκληθούν στο κτηριακό συγκρότημα ή στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, στο εργαζόμενο σε αυτήν προσωπικό ή σε οποιονδήποτε τρίτο, από υπαιτιότητα του αναδόχου ή των υπαλλήλων του ή των προστηθέντων του, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παθόντων, οι οποίοι τυχόν θα εγείρουν αξίωση αποζημίωσης κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής περιόδου.» ούτε το αντικείμενο και οι δραστηριότητες επαγγελματικών εργασιών που καλύπτονται εκ του ασφαλιστηρίου και άρα ούτε η ταυτότητα του ως ασφαλιστηρίου αστικής και επαγγελματικής ευθύνης έναντι επαγγελματικού κινδύνου ούτε το είδος των επαγγελματικών κινδύνων ούτε η αληθής συνάφεια τους με το υπό ανάθεση συμβατικό αντικείμενο ούτε το όριο και έκταση των απαλλαγών και περιορισμών ασφάλισης εκ συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, κινδύνων και ζημιών, για τις οποίες ο όρος 2.2.5.2 απαίτησε ειδική δήλωση εξ ιδίων πόρων κάλυψης εκ του προσφέροντα και άρα, το ως άνω ασφαλιστήριο ούτως ή άλλως δεν καλύπτει τα ζητούμενα του όρου 2.2.5.2, άλλως είναι και ανεπίδεκτο αξιολόγησης ως προς την εξ αυτού κάλυψη των απαιτήσεων. Επιπλέον των ανωτέρω, όπως ομοίως βάσιμα ο τρίτος προσφεύγων προβάλλει, τελεί, βλ. ανωτέρω και σε ουσιώδη έλλειψη ως προς τη ζητούμενη εξασφάλιση ισχύος για χρόνο αντίστοιχο με τη διάρκεια της υπό ανάθεση σύμβασης. Εξάλλου, αβασίμως τυγχάνει εκ του δεύτερου προσφεύγοντα, επίκλησης το άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε δια του άρ. 42 Ν. 4782/2021, αφού πρώτον, η διαδικασία εκκίνησε πριν την έναρξη ισχύος της νέας διάταξης, ήτοι πριν τη 9-3-2021, χωρίς ο Ν. 4782/2021 να προβλέπει ότι καταλαμβάνει εκκρεμείς διαδικασίες και επομένως, το άρ. 102 Ν.

4412/2016, στο οποίο ο όρος 3.1.1 της διακήρυξης παραπέμπει είναι το ισχύον κατά τον χρόνο αποστολής προς δημοσίευση της διακήρυξης, δεύτερον, εν προκειμένω ούτως ή άλλως συντρέχει έλλειψη και ουσιαστικής προϋπόθεσης, ήτοι περί της διάρκειας του ασφαλιστηρίου, βλ. ανωτέρω και τρίτον, εν προκειμένω, ο όρος 2.4.6.α ορίζει ως απορριπτικά άνευ ετέρου την προσφορά που δεν υποβλήθηκε με τον τρόπο και το περιεχόμενο της διακήρυξης και ο όρος 2.4.6.θ την προσφορά που εμφανίζει αποκλίσεις από τη διακήρυξη και ενώ ο όρος 2.1.4 ρητά προέβλεψε ως απαραίτητη για τη λήψη υπόψη εγγράφου της προσφοράς τη μετάφρασή του και εν προκειμένω δεν ελλείπει τυχόν σημειακά ή επί επιμέρους όρου ή φράσης η μετάφραση ή είναι τυχόν εσφαλμένη, αλλά υποβλήθηκε το ασφαλιστήριο αμετάφραστο επί του πλέον ουσιώδους για την κάλυψη των ειδικών απαιτήσεων του κριτηρίου επιλογής, μέρος του, άνευ μάλιστα του οποίου δεν δύναται καν να προκύπτει ούτως ή άλλως η πλήρωση των ζητούμενων του όρου 2.2.5.2. Άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα τελεί σε σειρά ουσιωδών ελλείψεων ως προς τα ζητούμενα του όρου 2.2.5.2 και τούτο, τόσο ως προς την έλλειψη επί της ουσιαστικής απαίτησης περί της διάρκειας του ασφαλιστηρίου, όσο και ως προς το απαραίδεκτο της υποβολής του ως αποδεικτικού στοιχείου, που ρητά κατά τον όρο 2.2.9.2.Β απαιτήθηκε με την προσφορά. Ανεξαρτήτως των παραπάνω, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, όρος 1.8 της διακήρυξης ορίζει ότι «1.8 Το προσωπικό του «Ανάδοχου» θα πρέπει να διαθέτει τα εξής προσόντα: .. β. Να είναι έμπειρο προσωπικό ασφαλείας σε θέσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης και να είναι άρτια καταρτισμένο.». Άρα, αν μη τι άλλο, το προσφερόμενο προσωπικό δεν δύναται να είναι μηδενικής ή όλως ελάχιστης εργασιακής εμπειρίας και δη, η εμπειρία του θα πρέπει να αφορά το αντικείμενο των υπηρεσιών φύλαξης. Προς τούτο, με τις από 15-1-2021 κοινοποιηθείσες επτά ημέρες πριν τη λήξη υποβολής προσφορών προς όλους τους ενδιαφερομένους προς συμμετοχή, διευκρινίσεις της η αναθέτουσα όρισε σχετικώς τα εξής «2. Ερώτηση Οικονομικού Φορέα Παρακαλούμε όπως μας διευκρινίσετε ποια είναι τα αποδεικτικά έγγραφα τεκμηρίωσης της εμπειρίας του προσωπικού ασφαλείας – φύλαξης που διαθέτει ο οικονομικός φορέας που

προτίθεται να συμμετάσχει στον εν λόγω διαγωνισμό και τα οποία πρέπει να υποβληθούν στο φάκελο της τεχνικής προσφοράς.Απάντηση Αναθέτουσας Αρχής Προκειμένου να αποδεικνύεται η εμπειρία του προσωπικού ασφαλείας – φύλαξης του συμμετέχοντος φορέα, θα πρέπει να υποβληθεί πίνακας προσωπικού ΣΕΠΕ από τον οποίο να προκύπτει και να αποδεικνύεται ότι το προσωπικό που θα απασχοληθεί στην παρεχόμενη προς ημάς υπηρεσία έχει προϋπηρεσία στην παροχή υπηρεσιών φύλαξης οποιασδήποτε Αναθέτουσας Αρχής.». Άρα, το προσόν της εμπειρίας ειδικώς ζητήθηκε να τεκμηριωθεί από πίνακα προσωπικού ΣΕΠΕ που θα υποβληθεί με την προσφορά και θα έπρεπε εξ αυτού να προκύπτει όχι γενικώς και αορίστως μια οιαδήποτε απασχόληση, αλλά προϋπηρεσία ειδικώς στις υπηρεσίας φύλαξης και δη έναντι αναθέτουσας αρχής. Και δη, εκ του πίνακα θα έπρεπε ούτως να προκύπτει προηγηθείσα απασχόληση τέτοια και χρόνος αυτής, ώστε να αποδεικνύει η ίδια και μόνη της τη σχετική εμπειρία. Εκ των υποβληθέντων με την προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντα πινάκων προσωπικού, προκύπτει ότι το σύνολο των εκεί αναφερόμενων εργαζομένων έχουν προϋπηρεσία «0» έτη, ενώ όπως βάσιμα επικαλείται ο τρίτος προσφεύγων εκ του ελέγχου των εκεί αναγραφόμενων προσώπων, οι 26 προσλήφθηκαν εντός 6 μηνών πριν την υποβολή της προσφοράς και οι 35 τουλάχιστον 1 έτος πριν από αυτή, ενώ όμως στην ίδια την οικονομική του προσφορά αναφέρει 67 άτομα με φυσική παρουσία. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς της αναθέτουσας, η προ ολίγων ημερών και δη σε λιγότερο από 1 ακόμα μήνα, πριν τον πίνακα προσωπικού πρόσληψη ουδόλως δύναται να ληφθεί υπόψη ως «εμπειρία» που καθιστά το προσωπικό «έμπειρο» κατά τους όρους της διακήρυξης. Εξάλλου, για να αναγραφεί ένας μισθωτός στον πίνακα θα πρέπει να έχει προσληφθεί και άρα, αν η απλή πρόσληψη του και άρα, η αναγραφή του στον πίνακα αρκούσε, για να θεωρείται έμπειρος, η αναθέτουσα δεν θα είχε ορίσει ότι από τον πίνακα θα πρέπει «να προκύπτει και να αποδεικνύεται ότι το προσωπικό που θα απασχοληθεί στην παρεχόμενη προς ημάς υπηρεσία έχει προϋπηρεσία στην παροχή υπηρεσιών φύλαξης οποιασδήποτε Αναθέτουσας Αρχής», αλλά θα είχε απλώς αναφέρει ότι αρκεί να υφίσταται επαρκές προσωπικό στον πίνακα, άνευ άλλης διατύπωσης

και απαίτησης. Άλλωστε, κατ' ειδικό τρόπο τέθηκε διακριτή απαίτηση του όρου 2.2.6.δ και του όρου 3.2.B3, να προκύπτει δια των πινάκων προσωπικού η διάθεση 100 εργαζομένων ως φυλάκων και άρα, οι ως άνω ισχυρισμοί της αναθέτουσας μη νομίμως συγχέουν τον περί έμπειρου προσωπικού πρόσθετο όρο, με την ως άνω ελάχιστη απαίτηση του όρου 2.2.6.δ. Άρα, ο ίδιος ο δεύτερος προσφεύγων δια της προσφοράς του αναφέρει πως θα χρησιμοποιήσει άτομα πέραν αυτών που έχουν έστω της ως άνω ελάχιστη στοιχειώδη προηγούμενη απασχόληση και άρα, αναγκαστικά θα απασχολήσει και πρόσωπα που δεν έχουν καμία εμπειρία και έχουν προσληφθεί ελάχιστες ημέρες νωρίτερα και τούτο ενώ ρητά ο πίνακας προσωπικού ορίστηκε ως το κρίσιμο και ουσιώδες για την απόδειξη ειδικώς του προσόντος περί έμπειρου προσωπικού, αποδεικτικό μέσο. Αλυσιτελώς ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει ότι δεν απαιτήθηκε προϋπηρεσία 9-12 ετών, αλλά τούτο αφορούσε αποκλειστικά βάση υπολογισμού οικονομικής προσφοράς, καθώς το προκείμενο ζήτημα δεν αφορά απλώς και όπως όντως αβασίμως επιπροσθέτως των λοιπών ισχυρισμών του προβάλλει ο τρίτος προσφεύγων, την έλλειψη 9 ετών εμπειρίας ή απλώς το ότι η εμπειρία των ανωτέρω εργαζομένων βρίσκει στη βαθμίδα 0-3, αλλά στο ότι, όπως ομοίως και βασίμως προβάλλει ο τρίτος προσφεύγων, εκ των πινάκων προσωπικού που ρητά ορίστηκαν ως αποδεικτικό μέσο και με το περιεχόμενο τους ως αποκλειστικά ληπτέο υπόψη για την τεκμηρίωση της εμπειρίας του προσωπικού που θα χρησιμοποιηθεί, δεν προέκυψε ότι ο δεύτερος προσφεύγων διαθέτει καθ' οιαδήποτε εμπειρία, προσωπικό έμπειρο σε αριθμό τέτοιο, ώστε να καλύψει τον αριθμό προσώπων που ο ίδιος δηλώνει πως θα απασχολήσει για την εκτέλεση της σύμβασης και άρα, θα εκτελέσει αυτή μεταξύ άλλων και με ουδόλως έμπειρο και με ουδόλως προκύπτουσας κατά τα εκ της διακήρυξης ζητούμενα, εμπειρίας, προσωπικό. Συνεπώς, κατ' αποδοχή και του οικείου λόγου της τρίτης προσφυγής, η προσφορά του δεύτερο προσφεύγοντα είναι και κατά την ανωτέρω βάση και έλλειψη, αυτοτελώς απορριπτέα. Άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών της τρίτης προσφυγής και για όλες τις ανωτέρω

αυτοτελείς βάσεις, εκ των οποίων εκάστη αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψη του δεύτερου προσφεύγοντος, ο τελευταίος είναι αποκλειστέος.

4. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, ο πρώτος προσφεύγων απεκλείσθη διότι ενώ ο όρος 2.2.6.δ ορίζει πως «δ) Απαιτείται να διαθέτει τουλάχιστον εκατό (100) άτομο προσωπικό φύλαξης με άδεια εργασίας Security. Οι ανωτέρω προϋποθέσεις απαιτείται να συντρέχουν, επί ποινή αποκλεισμού, κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς του οικονομικού φορέα.» και ο όρος 3.2.B3 προέβλεψε ως αποδεικτικό μέσο των ανωτέρω «Πίνακες Προσωπικού, νομίμως κατατεθειμένων στο Σύστημα ΕΡΓΑΝΗ του ΣΕΠΕ, από τους οποίους να προκύπτει ότι διαθέτουν τουλάχιστον 100 εργαζόμενους ως φύλακες, κατά την ημερομηνία υποβολής προσφοράς, καθώς και τις αντίστοιχες άδειες εργασίας αυτών.» και ο όρος 2.2.9.2.B κατά τα ανωτέρω απαίτησε τα οικεία αποδεικτικά να υποβληθούν με την προσφορά, αυτός υπέβαλε τους οικείους πίνακες του ως κατατεθέντες στην ΕΡΓΑΝΗ την 20-11-2020, ενώ υπέβαλε προσφορά την 22-1-2021. Σημειωτέον ότι σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, που αλυσιτελώς αναφέρεται στην ετήσια περίοδο υποβολής τακτικών πινάκων προσωπικού, ουδόλως εν προκειμένω ζητήθηκαν ετήσιοι πίνακες, αλλά ζητήθηκε να προκύπτει από τους εν γένει πίνακες ότι κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών διαθέτουν το ως άνω προσωπικό, η διάθεση του οποίου ρητά συνιστά προσόν που πρέπει να συντρέχει κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς (βλ. και άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ως και ειδικό ανωτέρω προς τούτο όρο της διακήρυξης) και επομένως και η πλήρωση του πρέπει να αποδεικνύεται κατά τα απαιτηθέντα με την προσφορά δικαιολογητικά, ως συντρέχουσα κατά τον χρόνο αυτό, ήτοι της προσφοράς και όχι σε αδιάφορο προ της διακήρυξης χρόνο, όπως στην προσφορά του πρώτου προσφεύγοντα. Εν προκειμένω δε, δεν προκύπτει απλά διαφορά ορισμένων ημερών και πάντος χρόνου που δύναται να δικαιολογήσει πεποίθηση περί αδυναμίας απόκλισης σε σχέση με τα δεδομένα της ημέρας των προσφορών, αλλά κατάσταση 2 μήνες και 2 ημέρες πριν την υποβολή της προσφοράς, πριν καν εκκινήσει η νυν διαδικασία. Εξάλλου, δια των ισχυρισμών του ο πρώτος προσφεύγων επί της ουσίας

αμφισβητεί ανεπικαίρως και μετά την ανεπιφύλακτη συμμετοχή του, τη διακήρυξη που με πλήρη σαφήνεια όρισε ότι το προσόν του ως άνω προσωπικού πρέπει να συντρέχει κατά την προσφορά και να αποδειχθεί δια πινάκων προσωπικού και άρα, ότι θα πρέπει δια πινάκων προσωπικού, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω να είναι οι ετήσιοι τακτικοί, να αποδεικνύεται η κατά τον χρόνο της προσφοράς διάθεση του συγκεκριμένου αριθμού προσωπικού. Ούτε η υποβολή του ετήσιου πίνακα άλλωστε, δημιουργεί τεκμήριο εξακολούθησης απασχόλησης του προσωπικού σε όλο το ετήσιο διάστημα ως την υποβολή στο επόμενο έτος νέου πίνακα. Ούτε, δεδομένου ότι και η διακήρυξη όρισε γενικά «πίνακες προσωπικού» ως αποδεικτικό στοιχείο και όχι ειδικώς το έντυπο Ε4-Ετήσιους, οι μόνοι διαθέσιμοι και δυνατοί προς υποβολή πίνακες ήταν οι ετήσιοι, αφού οι εργοδότες υποβάλλουν πλήθος ειδών πινάκων, όπως ωραρίου, ΑΠΔ κανονικές και συμπληρωματικές, υπερωριών, ωραρίου και αποδοχών εκ των οποίων δύναται να προκύψει κατά τον κρίσιμο κατά τη διακήρυξη χρόνο της προσφοράς η απασχόληση του προσωπικού και τούτο ενώ ο πρώτος προσφεύγων, καίτοι αφενός ρητά ζητήθηκαν πίνακες αποδεικνύοντες τέτοια κατά την προσφορά απασχόληση («διαθέτουν τουλάχιστον 100 εργαζόμενους ως φύλακες κατά την ημερομηνία υποβολής προσφοράς» κατά τον όρο 3.2.B3, που συνιστά το δικαιολογητικό που υποβάλλεται και με την προσφορά κατά τον όρο 2.2.9.2), αφετέρου ουδόλως ειδικώς ζητήθηκαν ετήσιοι και μόνο, πίνακες, δεν προσέβαλε τους ως άνω όρους, αλλά μετείχε αποδεχόμενος αυτούς. Ο δε ως άνω όρος είναι απόλυτα σαφής, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντος και ορίζει ως τους υποβαλλόμενους πίνακες (και άρα και ως χρόνο έκδοσης των πινάκων), εκείνους που αποδεικνύουν ότι διαθέτουν τον αριθμό εργαζομένων «κατά την ημερομηνία υποβολής προσφοράς» και άρα οι πίνακες πρέπει να αφορούν, να καλύπτουν και να έχουν υποβληθεί, στον χρόνο υποβολής της προσφοράς, αφού αλλιώς δεν θα δύνανται να αποδεικνύουν τη διάθεση του οικείου προσόντος κατά τον χρόνο αυτό. Εξάλλου, υπό την εκ του πρώτου προσφεύγοντος προβαλλόμενη ερμηνεία, η διακήρυξη δεν θα έπρεπε να ζητά πίνακες που αποδεικνύουν την κατά την ημερομηνία προσφοράς

διάθεση 100 εργαζομένων, αλλά ετήσιους πίνακες (οποτεδήποτε υποβλήθηκαν) ή εν γένει πρόσφατους πίνακες ή τους τελευταίους ετήσιους πίνακες ή γενικά πίνακες προσωπικού. Πάντως, από οιοδήποτε στοιχείο της προσφοράς δεν αποδεικνύεται ότι κατά τον χρόνο της προσφοράς απασχολούσε όσους αναφέρονται στον υποβληθέντα προ διμήνου πίνακα και ούτε δημιουργείται οιοδήποτε τεκμήριο εξακολούθησης απασχόλησης αυτών ούτε προκύπτει ότι απασχολεί τον ίδιο αριθμό ή εν γένει αριθμό υπερβαίνοντα το ελάχιστο κατά τη διακήρυξη όριο κατά τον χρόνο της προσφοράς. Το δε γεγονός ότι δεν προβλέφθηκε ειδική κατηγορία πίνακα προς υποβολή, σημαίνει ακριβώς πως αρκούσε να υποβληθεί κάθε είδους πίνακας που κατά τον χρόνο της προσφοράς αποδείκνυε τη διάθεση του συγκεκριμένου ελάχιστου αριθμού εργαζομένων και όχι, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο πρώτος προσφεύγων, ότι αρκούσε να υποβληθεί ετήσιος πίνακας, ακόμη και αν δεν είχε ούτε αποδεικτική ισχύ ούτε ισχύ καν ένδειξης ως προς τον κατά τη διακήρυξη κρίσιμο χρόνο και την τότε διάθεση του οικείου προσόντος και αφορούσε προ διμήνου του χρόνου αυτού, διάστημα. Επιπλέον, βλ. και προηγούμενη σκέψη, αβασίμως ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει ασάφεια περί του χρόνου υποβολής του συγκεκριμένου δικαιολογητικού, αφού ρητά ο όρος 2.2.9.2 όρισε «Όλα τα αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν ότι οι οικονομικοί φορείς πληρούν τα κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 πρέπει να υποβληθούν, επί ποινή αποκλεισμού, και στο φάκελο των δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών κατά το στάδιο υποβολής προσφοράς.» και άρα, ασχέτως και πέραν της κατά τον όρο 3.2 υποβολής αυτών ως δικαιολογητικών κατακύρωσης, έπρεπε επί ποινή αποκλεισμού τα ίδια δικαιολογητικά απόδειξης και του ως άνω κριτηρίου 2.2.6, μεταξύ των οποίων και οι οικείοι πίνακες, να υποβληθούν «και» με την προσφορά. Εξάλλου, ήταν σαφές πως τα με την προσφορά και κατά τον όρο 2.2.9.2 υποβαλλόμενα, αποδεικτικά μέσα πλήρωσης των ως άνω κριτηρίων επιλογής, ήταν ακριβώς τα ίδια που αναφέρει ο όρος 3.2, ως τα προσκομιζόμενα για την απόδειξη πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής 2.2.4-2.2.8 ούτε η διακήρυξη αναφέρθηκε σε οιοδήποτε άλλου είδους μέσο οριστικής απόδειξης κριτηρίων επιλογής.

Συνεπώς, το σύνολο των ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής κατά του αποκλεισμού του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι και με νόμιμη αιτιολογία προκύπτει πως επήλθε ο αποκλεισμός της, ενώ ήδη, σκ. 2, κρίθηκε ότι άνευ εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά του οριστικώς αποκλεισθέντα οικονομικού φορέα .... και άρα, η πρώτη προσφυγή είναι εν όλω απορριπτέα.

5. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή, ο όρος 2.4.4 όρισε ότι «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης, όπως ορίζεται κατωτέρω ΚΑΙ σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα Ι και Παράρτημα ΙΙΙ της διακήρυξης: ... Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής προβλεπόμενα στο άρθρο 68 του ν.3863/2010 (Α΄ 115): α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Οι οικονομικοί φορείς (εταιρείες παροχής υπηρεσιών φύλαξης) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία, όπου θα αναλύεται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος-μέθοδος υπολογισμού-προσδιορισμού των στοιχείων αυτής της τιμής. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Για την ορθή ανάλυση του εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων προτείνεται στους οικονομικούς φορείς να συμβουλευτούν την Απόφαση 6/2016 και κάθε άλλη σχετική Απόφαση της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.... Η Οικονομική Προσφορά περιλαμβάνει: 1. το Έντυπο Οικονομικής Προσφοράς του υποδείγματος του Παραρτήματος ΙΙΙ της διακήρυξης και 2. την Ανάλυση Οικονομικής Προσφοράς του τρόπου-μεθόδου υπολογισμού-προσδιορισμού αυτής της τιμής. Το Έντυπο Οικονομικής

Προσφοράς συντάσσεται υποχρεωτικά σύμφωνα με την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και σχετική νομοθεσία επί ποινή απαραδέκτου της προσφοράς. Η τιμή για καθένα από τα πεδία του υποδείγματος θα είναι μια και μοναδική.... Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν στην Οικονομική Προσφορά, στο κεφάλαιο Ανάλυση Οικονομικής Προσφοράς, το τυχόν τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν. Παρατηρήσεις:

1. Οι οικονομικοί φορείς συμπληρώνουν και υποβάλλουν ένα Έντυπο Συνολικής

Οικονομικής Προσφοράς και Ανάλυση Οικονομικής Προσφοράς ανά εγκατάσταση. 2. Η Α.Α. διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους προσφέροντες στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών, οι δε προσφέροντες υποχρεούνται ναπαρέχουν αυτά εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την ημέρα κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης. Η ευθύνη για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον προσφέροντα.». Επιπλέον, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III της διακήρυξης όρισε συγκεκριμένο επί ποινή αποκλεισμού υποβαλλόμενο υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς που περιλαμβάνει πρώτον, πίνακα οικονομικής προσφοράς και δεύτερον, ειδικό πίνακα ανάλυσης κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010, ο οποίος ζητά τα εξής στοιχεία " «Αριθμός εργαζομένων Ημέρες και ώρες εργασίας

Συλλογική Σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγεται ο κάθε εργαζόμενος Ύψος προϋπολογιζόμενου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων στην σύμβαση Ύψος ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά Διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών Κόστος αναλωσίμων Εργολαβικό κέρδος». Ο πρώτος και ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλαν το ανωτέρω έντυπο συμπληρωμένο, αλλά και παρέθεσαν ανάλυση οικονομικής προσφοράς περί του τρόπου υπολογισμού της. Ουδόλως δε ο ως άνω όρος απαίτησε ειδική ανάλυση του τρόπου υπολογισμού και εξηγήσεων του ποσού που υπολογίζεται επιμέρους για διοικητικό κόστος, αναλώσιμα, εργολαβικό κέρδος και νόμιμες

κρατήσεις εκ των επιμέρους υποκονδυλίων που περιλαμβάνουν, αλλά ζήτησε να αναλυθεί ο τρόπος υπολογισμού της συνολικής τιμής, ήτοι την παράθεση των καταρχήν κονδυλίων που τη συγκροτούν και την ανάλυση εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, περαιτέρω δε και τη δήλωση των οικείων ως άνω πρόσθετων κονδυλίων, όπως δηλαδή δηλώνονται στους οικείας πίνακες ανάλυσης του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ και όχι και των επιμέρους μεθοδολογιών και εξόδων που συνθέτουν και τα κονδύλια αυτά, ήτοι το διοικητικό κόστος, τα αναλώσιμα, το κέρδος και τις κρατήσεις και πάντως ουδόλως τέτοια ειδικότερη απαίτηση προκύπτει καθ' οιαδήποτε σαφήνεια από τη διακήρυξη. Εξάλλου, ο ίδιος όρος 2.4.4 περαιτέρω εξηγεί τι περιλαμβάνεται σε καθένα εκ των δύο ως άνω εγγράφων της οικονομικής προσφοράς, ήτοι του εντύπου οικονομικής προσφοράς και της ανάλυσης οικονομικής προσφοράς και για την τελευταία ορίζει συγκεκριμένα ότι θα πρέπει να αναλύει την οικονομική προσφορά ανά εγκατάσταση και άρα, προκύπτει ως εύλογο συμπέρασμα, ότι η απαίτηση για ανάλυση αφορούσε τέτοια έκθεση ανά κονδύλι σε επίπεδο εγκατάστασης και όχι σε επεξήγηση των επιμέρους πλην εργατικού-ασφαλιστικού κόστους, κονδυλίων ως προς τα επιμέρους έξοδα και τις αιτίες που τα συνθέτουν. Σημειωτέον δε προς τούτο, ότι οι μνείες σε «ανάλυση οικονομικής προσφοράς» στον όρο 2.4.4 είναι δύο και χρησιμοποιούν ταυτόσημα τον όρο και η δεύτερη, στο πλαίσιο των παρατηρήσεων-επισημάνσεων, αναφέρεται σε ανάλυση ανά εγκατάσταση και άρα, ευλόγως συνάγεται ότι η πρώτη μνεία σε ανάλυση τρόπου-μεθόδου υπολογισμού προσφοράς, αφορά την ανάλυση οικονομικής προσφοράς, σε επίπεδο εγκατάστασης και στα ανά εγκατάσταση κονδύλια κόστους που τη συνθέτουν και όχι σε επεξήγηση και διαχωρισμό των κονδυλίων κόστους σε περαιτέρω επιμέρους έξοδα, υποκονδύλια και αιτίες. Οι δε πρώτος και τρίτος προσφεύγων όντως ανέλυσαν στην οικεία ανάλυση τους τα επιμέρους κονδύλια που συνθέτουν το κόστος τους, ανά έκαστη διακριτή εγκατάσταση. Εξάλλου, ο ίδιος όρος 2.4.4 ρητά όρισε ότι η αναθέτουσα δύναται, βλ. ανωτέρω, να ζητά στοιχεία περί τεκμηρίωσης των προσφερομένων τιμών κατά την αξιολόγηση και άρα, αυτές ακριβώς οι τεκμηριωτικές περί των επιμέρους κονδυλίων διοικητικού κόστους, αναλωσίμων, κέρδους και

κρατήσεων, επικαλούμενες εκ του δεύτερου προσφεύγοντα, εξηγήσεις, ρητά ορίστηκε ότι συνιστούν αντικείμενο διευκρινίσεων και σε κάθε περίπτωση υποβολής μετά από κλήση της αναθέτουσας, κατά την αξιολόγηση. Άρα, προδήλως τα ίδια τεκμηριωτικά στοιχεία-εξηγήσεις που δύνανται να ζητούνται κατά την αξιολόγηση δεν δύνανται συγχρόνως να θεωρούνται και επί ποινή αποκλεισμού στοιχεία της προσφοράς. Άλλωστε, απαίτηση για ειδική εξήγηση του διοικητικού κόστους, των αναλωσίμων, του κέρδους και των κρατήσεων, δεδομένου ότι δεν προκύπτει καν εκ του νόμου, αλλά ούτε εκ της διακήρυξης, η οποία μάλιστα αναφέρει (ο όρος 2.4.4, όπως και ο Ν. 3863/2010) πως τα ανωτέρω απλώς πρέπει να υπολογίζονται σε εύλογο ποσοστό στην οικονομική προσφορά και δεδομένου ότι οι πίνακες ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III ζήτησαν μόνο τη δήλωση διοικητικού κόστους, αναλωσίμων και κέρδους και τίποτε άλλο, θα έπρεπε να προβλέπεται ρητά και με σαφήνεια και πάντως ουδέν ασφαλές έρεισμα περί συναγωγής της υφίσταται στη διακήρυξη. Περαιτέρω, από κανένα όρο της διακήρυξης δεν προέκυπτε ότι οι προσφέροντες όφειλαν διακριτά να στοιχειοθετήσουν, εξηγήσουν και δηλώσουν νόμιμες κρατήσεις, ενώ μάλιστα αφενός ο όρος 2.4.4 ανέφερε για τις νόμιμες κρατήσεις ότι χρειάζεται απλώς να υπολογιστούν, δηλαδή να συνυπολογιστούν σε εύλογο ποσοστό, δηλαδή κατά εύλογο ποσό στην προσφορά, αφετέρου το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III ουδόλως περιέλαβε αυτές καν ως διακριτό κονδύλιο ούτε προκύπτει ότι τούτο έπρεπε να έχει, επί ποινή αποκλεισμού, λάβει χώρα σε διακριτό έγγραφο περί ανάλυσης οικονομικής προσφοράς, όπως αβάσιμα και δημιουργικά επί των όρων της διακήρυξης αιτιάται ο δεύτερος προσφεύγων κατά του τρίτου προσφεύγοντος. Και τούτο, ενώ ακριβώς για τον ως άνω λόγο, ο τρίτος προσφεύγων ανέφερε στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, ότι «Στο διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών της προσφοράς συμπεριλαμβάνεται μεταξύ άλλων- το κόστος της εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ καθώς και οι νόμιμες υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις, ώστε να μην τροποποιηθεί το υπόδειγμα της οικονομικής προσφοράς δεδομένης της έλλειψης αντίστοιχου πεδίου σε αυτό.» και άρα, είναι πρόδηλο ότι προέβη σε ομογενοποιημένη απόδοση του διοικητικού κόστους μετά της ως άνω εισφοράς και των κρατήσεων, ακριβώς διότι η έλλειψη

σχετικών πεδίων στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ και το υπόδειγμα προσφοράς του, παρέπεμπε ευλόγως σε συμπέρασμα, ότι δεν απαιτείτο διάκριση των ανωτέρω κονδυλίων μεταξύ τους ή και αντιθέτως, ότι πρέπει να δηλώνονται διακριτά. Άλλωστε, ο τρίτος προσφεύγων υπολόγισε όπως ο όρος 2.4.4 ορίζει στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του και συγκεκριμένο ποσοστό του διοικητικού κόστους, των αναλωσίμων και του κέρδους επί του επιμέρους κόστους κάθε επιμέρους εγκατάστασης της αναθέτουσας. Επιπλέον τούτου, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντα, ουδείς όρος της διακήρυξης ζήτησε ή παρέπεμψε σε συμπέρασμα περί ειδικής, διακριτής ή εν γένει σε συγκεκριμένο σημείο και με συγκεκριμένο τρόπο δήλωσης της εισφοράς υπέρ ... και ενώ ουδόλως προκύπτει ή αιτιάζεται ο δεύτερος προσφεύγων ότι ο τρίτος προσφεύγων δεν την υπολόγισε ή ότι η προσφορά του δεν την καλύπτει και τούτο ενώ ρητά ο τρίτος προσφεύγων ανέφερε στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του κατά τα ανωτέρω, ότι την περιλαμβάνει στο διοικητικό κόστος, όπως δεν εμποδιζόταν. Αβασίμως δε, ο δεύτερος προσφεύγων που άλλωστε, υπολόγισε πολύ χαμηλότερο άθροισμα διοικητικού κόστους και κρατήσεων (7580 και 4089,17 ευρώ αντίστοιχα και συνολικά 11.669,17 ευρώ πέραν αναλωσίμων 1.118 ευρώ και 214,19 ευρώ κέρδους) σε σχέση με το περίπου υπερεπταπλάσιο διοικητικό κόστος του τρίτου προσφεύγοντα (83.000 ευρώ πέραν αναλωσίμων 57.000 ευρώ, κέρδους 21.829,59 ευρώ), ότι ο τελευταίος, παρότι κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ της διακήρυξης δεν προβλεπόταν καν διακριτό πεδίο και απαίτηση δήλωσης για τις κρατήσεις, δεν υπολόγισε διακριτά στην ανάλυση προσφοράς του, τις νόμιμες κρατήσεις, πράγμα που ουδόλως προβλεπόταν και ενώ ουδόλως προκύπτει ή επικαλείται κατ' ορισμένο τρόπο ο δεύτερος προσφεύγων ότι το ούτως ή άλλως αντικειμενικά εξαγόμενο μέγεθος των νόμιμων κρατήσεων επί της προσφοράς του τρίτου προσφεύγοντος, δεν καλύπτεται εκ του ως άνω κονδυλίου διοικητικού κόστους αυτού ούτε ότι το υπολειπόμενο ποσό δεν επαρκεί για την κάλυψη των διοικητικών εξόδων εκτέλεσης. Αβασίμως προβάλλονται και οι αιτιάσεις του δεύτερου προσφεύγοντος περί κατά τα ως άνω αοριστίας ή εναλλακτικού χαρακτήρα της προσφοράς του τρίτου προσφεύγοντα λόγω μη

διάκρισης των κρατήσεων από το διοικητικό κόστος, αφού τα ανωτέρω απαιτούν καταρχήν υποχρέωση και δη σαφή, παράθεσης και διάκρισης συγκεκριμένων αυτοτελώς δηλούμενων στοιχείων, που εν προκειμένω εξαρχής δεν υφίσταται και πάντως, δεν προκύπτει εκ της διακήρυξης με σαφήνεια. Άλλωστε, ακόμη και αν υπολογιστεί η μη προβλεφθείσα στον όρο 5.1.2 της διακήρυξης, κράτηση 0,02% υπέρ ΓΓΔΣΠ, με συνολικές κρατήσεις 0,13% πλέον χαρτοσήμου+ΟΓΑ 3,6% και 0,02 υπέρ ΓΓΔΣΠ, συνολικά δε 0,15468%, στην προσφορά του τρίτου προσφεύγοντα 2.813.780,16 ευρώ, προκύπτουν κρατήσεις 4.352,36 ευρώ, ενώ αν υπολογιζόταν εσφαλμένα χαρτόσημο+ΟΓΑ και επί της κράτησης υπέρ ΓΓΔΣΠ, όπως στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος, ήτοι συνολικό ποσοστό 0,1554% (όσο και ο δεύτερος προσφεύγων υπολόγισε), θα προέκυπταν κρατήσεις 4.372,61 ευρώ και υπολειπόμενο διοικητικό κόστος 78.627,39 ευρώ. Άρα και πάλι οι κρατήσεις αυτές θα ήταν κλάσμα του ως άνω διοικητικού κόστους άνευ αναλωσίμων, 83.000 ευρώ του τρίτου προσφεύγοντος, όπως και το υπολειπόμενο διοικητικό του κόστος είναι και πάλι πολλαπλάσιο και δη, υπερδεκαπλάσιο των 7.580 ευρώ του δεύτερου προσφεύγοντα. Άρα, συν τοις άλλοις προβάλλονται οι ισχυρισμοί του τελευταίου περί μη ελέγξιμου και μη νομίμου του ως άνω κόστους, διοικητικού και κρατήσεων του τρίτου προσφεύγοντα, αφού υπό οιαδήποτε συνθήκη μη νομιμότητας αυτών, τότε άνευ ετέρου δεν θα ήταν νόμιμη και η δική του προσφορά. Εξάλλου και όσον αφορά τις προσφορές τόσο του πρώτου όσο και του τρίτου προσφεύγοντα, το γεγονός πως ο όρος 2.4.4 αναφέρθηκε και συγκεκριμένα πρότεινε στους προσφέροντες να συμβουλευτούν την Απόφαση ΕΑΑΔΗΣΥ 6/2016 σχετικά με την ορθή ανάλυση εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους, αναλωσίμων, κέρδους και κρατήσεων, έγγραφο που παρέχει σχετικές οδηγίες στους οικονομικούς φορείς για τον τρόπο υπολογισμού των ανωτέρω δεν δύναται να αποτελέσει έρεισμα και δη, ασφαλές για συναγωγή συμπεράσματος ότι έπρεπε να παρατεθούν επεξηγήσεις επί των παραπάνω κονδυλίων στην οικονομική προσφορά, αλλά προκύπτει ότι τα παραπάνω τέθηκαν καθοδηγητικά για τον υπολογισμό των οικονομικών προσφορών. Συνεπώς, το σύνολο των ανωτέρω συναφών

ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής κατά του πρώτου και τρίτου προσφεύγοντος (λόγος Β1 δεύτερης προσφυγής) είναι εν όλω απορριπτέοι για όλες τις ανωτέρω βάσεις και αυτό πέραν του ότι ο δεύτερος προσφεύγων ουδόλως προβάλλει το τυχόν ιδιαιτέρως χαμηλό ή ζημιογόνο ή ανέφικτο των προσφορών των καθ' ων ως προς το διοικητικό κόστος, τα αναλώσιμα, τις κρατήσεις και το κέρδος. Περαιτέρω, οι ως άνω από 15-1-2021 διευκρινίσεις όρισαν και απάντησαν σε σχετικό ερώτημα τα εξής «7.Ερώτηση Οικονομικού Φορέα Με τον όρο 6.2 Διάρκεια Σύμβασης έχει οριστεί ότι «6.2.1. Η διάρκεια της Σύμβασης ορίζεται σε 24 μήνες από την υπογραφή της σύμβασης με δικαίωμα προαίρεσης για δώδεκα (12) μήνες με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.». Δεδομένου ότι η διάρκεια του έργου αντιστοιχεί σε 24 μήνες, ήτοι δύο (2) έτη από την ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης και λαμβάνοντας υπόψιν τον κανόνα της ίσηςμεταχείρισης των συμμετεχόντων, απόρροια του οποίου είναι η απαίτηση υποβολής συγκρίσιμων μεταξύ τους (τόσο τεχνικών όσο κυρίως οικονομικών) προσφορών, παρακαλούμε όπως ορίσετε αποκλειστικά προς το σκοπό της σύνταξης και υποβολής συγκρίσιμων προσφορών όλης ενδεικτική συγκεκριμένη ημερομηνία έναρξης της παροχής των υπό ανάθεση υπηρεσιών. Απάντηση Αναθέτουσας Αρχής Οι Οικονομικοί Φορείς υποχρεούνται να λάβουν υπόψη τους την κείμενη νομοθεσία και τα χρονοδιαγράμματα που καθορίζονται εξ αυτής, κατά το χρόνο υποβολής των προσφορών, ώστε να είναι συγκρίσιμες οι προσφορές τους. Προσφορές που δε συμμορφώνονται με την κείμενη νομοθεσία, απορρίπτονται.». Επομένως, παρά το ρητό ερώτημα, ομοίως ρητά ο αναθέτων απείχε από τον ορισμό συγκεκριμένου τεκμαρτού σημείου έναρξης της σύμβασης προς τον σκοπό υπολογισμού της οικονομικής προσφοράς και πάντως ουδόλως συναγεται κάτι συγκεκριμένο και διαφορετικό από την παραπάνω εκ της αναθέτουσας παρατεθείσας ως απάντηση σε ερώτημα, διευκρίνιση. Η ως άνω παραπομπή στο χρονοδιάγραμμα της νομοθεσίας και με δεδομένο το πλήθος των παραμέτρων που ενδεχομένως θα καθορίσουν το πότε θα συναφθεί η σύμβαση, επέτρεπε αποκλειστικά κατ' εκτίμηση υπόθεση συγκεκριμένου σημείου έναρξης της σύμβασης και άρα, ουδόλως προέκυπτε ούτε υποχρέωση

υπολογισμού με βάση συγκεκριμένο σημείο έναρξης ούτε υποχρέωση υπολογισμού με βάση ένα θεωρητικό μέσο έτος, σε αντίθεση με τους ουδόλως ευρίσκοντες έρεισμα σε οιονδήποτε όρο της διακήρυξης, ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντα. Επομένως, ουδόλως δύναται να αποκλεισθεί προσφορά επειδή υπολόγισε την οικονομική προσφορά της με βάση οιονδήποτε σημείο (έναντι άλλου) έναρξης ή με βάση το μέσο έτος αντί έναρξης σε συγκεκριμένο σημείο ή με βάση συγκεκριμένο σημείο έναντι μέσου έτους και τούτο, ακριβώς διότι ο αναθέτων ουδόλως όρισε οτιδήποτε συγκεκριμένο αορίστως αναφερόμενος σε χρονοδιαγράμματα που καθορίζονται εκ της κατά την προσφορά κείμενης νομοθεσίας και άρα, κάθε μετέχων ήταν ελεύθερος να ακολουθήσει κατά επιχειρηματική του επιλογή μεθοδολογία υπολογισμού ερειδόμενη σε δικές της εκτιμήσεις. Προδήλως πάντως, δεν δύνατο να υπολογιστεί η προσφορά με βάση εκκίνηση της σε συγκεκριμένο σημείο, πλην όμως αναγόμενο σε χρόνο πριν την υποβολή της προσφοράς. Περαιτέρω, η διακήρυξη δεν όρισε ούτε συγκεκριμένο ποσοστό και καθεστώς εφαρμογής περί υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών και τούτο ενώ κατ' άρ. 31 Ν. 4756/2020, ως ίσχυε κατά την υποβολή των προσφορών, οι εισφορές ανέρχονταν σε ποσοστό 22,54% με καταρχήν διάρκεια ισχύος για όλο το 2021, πλην όμως ουδόλως είχε καθορισθεί εκ του νόμου ή τη διακήρυξη καθ' οιονδήποτε σαφή τρόπο, ποιες θα ήταν οι εισφορές κατά το 2022 και δεν υφίστατο ουδεμία βεβαιότητα και γνώση επαναφοράς αυτών στο προϊσχύσαν καθεστώς του 24,33% και αυτό πέραν του ότι εν τέλει και για το 2022, οι ισχύουσες εισφορές ανέρχονται στο ίδιο ποσοστό του 2021, ήτοι 22,54%, κατ' άρ. 81 του Ν. 4826/2021 (ΦΕΚ Α-160) σύμφωνα με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 31 του Ν. 4756/2020 και ορίστηκε παράταση για την μείωση των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη μέχρι την 31/12/2022. Επομένως, από το ισχύον κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, δεν ρυθμίζεται το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών κατά τα έτος 2022 και εξής, ενώ προδήλως ουδείς δύναται κατά πάντα χρόνο να προκαταβάλει τον κανονιστικό νομοθέτη ως προς τον καθορισμό του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών για τα επόμενα αυτά έτη. Ως εκ τούτου,

δεν δύναται να υποστηριχθεί ότι κατά τα έτος 2022 και εξής, το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών θα ανέρχεται μετά βεβαιότητας στο προ του Ν. 4756/2020, ύψος και επί τη βάσει παραδοχής -και όχι βεβαιότητας- περί το μέλλοντα νόμο να αποκλείσει νομίμως προσφορά σε διαγωνισμό. Περαιτέρω, η διακήρυξη δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση ως προς το ζήτημα του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών. Συνεπώς, δοθέντος ότι το αντικείμενο της σύμβασης καταλαμβάνει το έτος 2022 και εξής, συντρέχει εν προκειμένω ασάφεια του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού ως προς τον υπολογισμό του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών κατά τα εν λόγω έτη, η οποία δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποκλεισμό διαγωνιζόμενου, διότι τυχόν ασάφειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 616/2021). Επομένως, ενόψει της προεκτεθείσας ασάφειας του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού ως προς το ζήτημα του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών, δεν δύναται να υποστηριχθεί βασίμως ότι υπολογισμός στην οικονομική προσφορά των ασφαλιστικών εισφορών κατά το έτος 2022, με ποσοστό 22,54% θα είχε ως αποτέλεσμα η οικονομική προσφορά να υπολείπεται του νόμιμου εργατικού κόστους. Και τούτο διότι δεν νοείται εν προκειμένω παράβαση της εργατικής νομοθεσίας εφόσον κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς δεν προβλεπόταν στον νόμο το ποσοστό ασφαλιστικών εισφορών που ήθελε ισχύσει κατά το έτος 2022 ή και τα τυχόν μεταγενέστερα έτη, όπου θα εκταθεί η σύμβαση. Και ειδικά δεν προβλεπόταν στον νόμο ότι από 1-1-2022 και μετά οι εισφορές θα επανέρχονταν στο προγενέστερο των μειώσεων αρχικό αυξημένο ποσοστό τους, καθώς ουδείς μπορεί κατά πάντα χρόνο να προκαταβάλει την νομοθετική βούληση. Άλλωστε, η θεώρηση ότι επειδή το άρ. 31 Ν. 4756/2020, που πάντως όριζε το αποκλειστικώς ισχύον πλαίσιο υπολογισμού εισφορών κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς, είχε ισχύ ως 31-12-2021, θα επανέρχονταν μετά το σημείο αυτό οι εισφορές στο προϋφιστάμενο αυτών πλαίσιο υπολογισμού, πέραν του ότι και επί της ουσίας δεν επαληθεύθηκε, ακόμη και κατά τον κρίσιμο χρόνο σύνταξης και υποβολής της νυν προσφοράς, πολλώ δε μάλλον βάσει των αλληπάλληλων αλλαγών των συντελεστών

εισφορών κατά το παραπάνω πρόσφατο διάστημα, συνιστούσε άγνωστο και πάντως, χωρίς βέβαιο έρεισμα, ενδεχόμενο, επί του οποίου δεν δύνατο να θεωρηθεί ότι ερείδεται επί ποινή αποκλεισμού όρος περί τρόπου υπολογισμού εισφορών (βλ. και ad hoc ΑΕΠΠ 616/2021 πλειοψηφούσα γνώμη Ι. Θεμελή, Μ. Κανάβα, ΑΕΠΠ 1416/2021 Εισηγήτρια Μ. Κανάβα και βλ. ενδεικτικά Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1480/2021, 1497/2021, 1500/2021, 1632-1634/2021, 1713-1715/2021, 1757/2021, 1812-1813/2021). Και τούτο ενώ εν προκειμένω, όπως προαναφέρθηκε, ο αναθέτων δεν όρισε οτιδήποτε ούτε καν για κάποιο καταρχήν χρονικό σημείο υπόθεσης έναρξης σύμβασης προς τον σκοπό υπολογισμού της προσφοράς και άρα, υφίσταται πλήρης ασάφεια τόσο για το ποια έτη και σημεία καταλαμβάνει η λαμβανόμενη υπόψη για τον υπολογισμό των οικονομικών προσφορών, σύμβαση, όσο και για το ποσοστό των αναλογουσών εισφορών κατά τον οικείο, ομοίως επαφιόμενο στους προσφέροντες προς καθορισμό, ένεκα της ως άνω ασάφειας, χρόνο. Εν προκειμένω πάντως, ο πρώτος προσφεύγων δεν αρκέστηκε στον υπολογισμό με τον μειωμένο συντελεστή, αλλά έλαβε υπόψη του επαναφορά του συντελεστή στο 24,33% από 1/1/2022. Το δε γεγονός ότι ενόψει όλων των ανωτέρω και της ανάγκης να προβεί σε υποθέσεις περί σταδιακής μεταβολής του καθεστώτος εισφορών, ως και περί του χρόνου-βάσης για τον υπολογισμό των εισφορών του, υπολόγισε μέσο συντελεστή εισφορών με βάση υπόθεση 11 μηνών εντός του 2021 με 22,54% και 13 μηνών εφεξής με 24,33%, καταλήγοντας σε μέσο όρο εισφορών 23,5096% δεν δύναται να αντιταχθεί προς αποκλεισμό του, ένεκα αφενός των ανωτέρω επανειλημμένων αοριστιών, αφετέρου του γεγονότος ότι έλαβε υπόψη του δυσμενές για τον ίδιο σενάριο διαμόρφωσης των εισφορών (που μάλιστα, δεν επαληθεύθηκε), ήτοι αύξησης τους από το 2022. Αβασίμως ο δεύτερος προσφεύγων χρησιμοποιεί τον ανωτέρω εκ του πρώτου προσφεύγοντα υπολογισμό, προκειμένου να προβάλει εσφαλμένο υπολογισμό επιδόματος αδείας, επί τη βάσει ότι το τελευταίο υπολογίστηκε από τον πρώτο προσφεύγοντα με βάση μέσο θεωρητικό έτος. Και τούτο διότι αφενός ο ανωτέρω υπολογισμός εισφορών συνιστούσε μια αναγκαστική συνθήκη στην οποία υπεβλήθη ο πρώτος προσφεύγων, τόσο εν

αγνοία των εισφορών που θα ισχύουν από 2022 και εξής, όσο και δυσμενής εις βάρος του και έλαβε χώρα, ακριβώς προκειμένου να καλυφθεί η προσφορά του έναντι ενδεχομένου επαναφοράς των εισφορών στα ανώτερα επίπεδα (αναφέρει δε στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του «Για το ποσοστό των εισφορών έχουν υπολογισθεί (11 μήνες X 22,54% + 13 μήνες X 24,33%)/24 = 23,5096% Μ.Ο εισφορών. Ήδη από 01/01/2021 (Ν.4756/2020) έχουν μειωθεί οι ασφαλιστικές εισφορές για το χρονικό διάστημα από 01/01/2021 έως 31/12/2021 σε ποσοστό 22,54% σε σχέση με το 24,33% που ίσχυε. Από το νέο έτος οι εισφορές επανέρχονται στο παλιότερο καθεστώς (24,33%). Η παραδοχή αυτή έχει γίνει επειδή η διακήρυξη δεν προβλέπει ημερομηνία έναρξης της σύμβασης, αλλά και από το γεγονός ότι η διάρκεια της είναι στα δύο (2) έτη, με προαιρετικό δικαίωμα ένα επιπλέον έτος»). Πλην όμως, ακριβώς και λόγω της συντρέχουσας αοριστίας περί του θεωρητικού χρόνου εκτέλεσης σύμβασης, όφειλε, προκειμένου να καταλήξει σε κάποιες εισφορές, να προβεί σε μια αναγκαστική παραδοχή κατανομής της σύμβασης σε συγκεκριμένα έτη και διαστήματα. Αφετέρου, σε αντίθεση με τον υπολογισμό των αδειών και άρα και των επιδομάτων τους, που εκ φύσεως τους είναι δεκτικές υπολογισμού επί θεωρητικών μέσων ετών, για τις εισφορές τούτο είναι τεχνικά αδύνατο, ακριβώς διότι ενόψει όλου του ανωτέρω μεταβαλλόμενου καθεστώτος, οι εισφορές τυγχάνουν μεταβολής σε διαφορετικά χρονικά σημεία ή δημιουργούνται ερείσματα υποθέσεων για τέτοιες μεταβολές. Δηλαδή, επί των εισφορών δεν θα ήταν δυνατό να υποτεθεί ένα αφηρημένο έτος, ακριβώς διότι ο Ν. 4756/2020 όριζε συγκεκριμένο χρόνο ισχύος έως την 31-12-2021, ο οποίος και κατόπιν παράτασης του δια του νεότερου νόμου, εξακολουθεί να αφορά συγκεκριμένο χρόνο ισχύος, ήτοι ως το τέλος του 2022. Άλλωστε, ο πρώτος προσφεύγων ακολούθησε την ανωτέρω μεθοδολογία για τις εισφορές, ακριβώς αποποιούμενος τον υπολογισμό τους με την αφηρημένη βάση εξακολούθησης των ισχυόντων κατά το 2021, αγόμενος σε αυξημένη κοστολόγηση εισφορών εις βάρος του ιδίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση του και υπό το δυσμενέστερο σενάριο, με την οικεία νομοθεσία και άρα, προέβη διασφαλιστικά σε έναν υπολογισμό που σε κάθε περίπτωση καταλήγει σε

αυξημένο κόστος και τούτο ενόψει και όλων των ανωτέρω ασαφειών. Άρα, η παραδοχή επιμερισμού 13 μηνών σε συντελεστή αυξημένων εισφορών αντί της υπόθεσης αφηρημένα πάγιων εισφορών (που κατά τον χρόνο της προσφοράς του ανέρχονταν στο 22,54% που είναι μικρότερο του συντελεστή που υπολόγισε στην προσφορά του), αύξησε το κόστος του και δεν το μείωσε και συνεπώς, δεν είναι δυνατόν το ως άνω εις βάρος του ιδίου και εκ περισσού ή σε κάθε περίπτωση διασφαλιστικά λαμβανόμενο υπόψη στοιχείο, να άγει σε πλημμέλεια της προσφοράς του επί των εργατικών αποδοχών, επειδή τυχόν δεν προέβη και εκεί σε επιπλέον δυσμενείς και εις βάρος του παραδοχές και αυτό πέραν του ότι και είχε τη δυνατότητα χρήσης του μέσου έτους ως βάση υπολογισμού εργατικού κόστους και το μέσο αφηρημένο έτος συνιστά βάση που επιτρέπει τον υπολογισμό αποδοχών και επιδομάτων (ενώ επί των εισφορών, μια τέτοια βάση ενέχει υπόθεση διατήρησης των εισφορών στα ίδια επίπεδα και σε νέο έτος και άρα, ήδη από τον χρόνο της προσφοράς του υπόθεση ότι θα λάβει χώρα γεγονός, ήτοι χορήγηση παράτασης μείωσης εισφορών).Συνεπώς, η έννοια του μέσου έτους, υπό την έννοια ενός αφηρημένου έτους στο οποίο αντιστοιχεί συγκεκριμένο καθεστώς εισφορών, δεν υφίσταται εξαρχής και οι προσφέροντες οφείλουν είτε να υποθέτουν ότι οι εισφορές θα παραμείνουν ίδιες, πάντως και στο διακριτό επόμενο έτος είτε με τη μεταβολή του έτους θα επανέλθουν στα ανώτερα επίπεδα. Επομένως, το σύνολο των σχετικών ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής που προβάλλουν αντίφαση του τρόπου υπολογισμού οικονομικής προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντα, μεταξύ επιδόματος αδειών και ασφαλιστικών ισχυρισμών είναι εν όλω απορριπτέοι. Ομοίως απορριπτέοι τυγχάνουν οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντα, ότι ο πρώτος προσφεύγων υπολόγισε μη νόμιμο εργατικό κόστος επειδή ο προϋπολογισμός-ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV της διακήρυξης ορίζει υψηλότερο προϋπολογιζόμενο σχετικό ποσό. Και τούτο, διότι ο ως άνω προϋπολογισμός ακριβώς αναφέρεται σε εκ της αναθέτουσας προϋπολογιζόμενα ποσά, τα οποία είναι ενδεικτικά και εξάλλου, θα πρέπει να καταλείπουν και ένα περιθώριο υπερκοστολόγησης εκ μέρους της ως προς το ελαχίστως νόμιμο, ακριβώς προκειμένου να είναι δυνατή η υποβολή νόμιμων

προσφορών και να αναπτυχθεί ανταγωνισμός και να μην υποχρεούνται οι διαγωνιζόμενοι έμμεσα σε ζημιολύγες προσφορές. Άλλωστε, ουδόλως η διακήρυξη απαίτησε να υπολογιστεί το συγκεκριμένο ποσό ως νόμιμο άνευ ετέρου κόστος, αντίθετα, κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης, ζήτησε οι προσφέροντες να υπολογίσουν το οικείο κόστος και να το παραθέσουν. Εξάλλου, υπό την ίδια λογική θα έπρεπε να ληφθεί ως το ελαχίστο δυνατό κόστος και αυτό που ο ίδιος προϋπολογισμός αναφέρει ως διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων, στοιχεία που ομοίως τέθηκαν προϋπολογιστικά και ενδεικτικά και ουδόλως υποχρεωτικά, πλην όμως ο δεύτερος προσφεύγων υπολόγισε πολύ χαμηλότερα κονδύλια στην προσφορά του. Ούτως ή άλλως, ο δεύτερος προσφεύγων ουδένα συγκεκριμένο ισχυρισμό προβάλλει περί του ότι τα ποσά του προϋπολογισμού ήταν όντως τα ελάχιστα νόμιμα ούτε υποδεικνύει συγκεκριμένη παράβαση στην εκ του πρώτου προσφεύγοντος κοστολόγηση, πέραν των λοιπών κατά τα ανωτέρω απορριπτέων ισχυρισμών του. Άρα, κάθε ισχυρισμός της δεύτερης προσφυγής κατά του πρώτου προσφεύγοντα είναι απορριπτέος. Επιπλέον, όσον αφορά τους λοιπούς ισχυρισμούς της δεύτερης προσφυγής κατά του τρίτου προσφεύγοντα και σε συνέχεια όσων ήδη διαπιστώθηκαν, παραδεκτώς και χωρίς να δύναται να αντιταχθεί εις βάρος του, ο τρίτος προσφεύγων υπολόγισε την 27-4-2021 ως χρόνο έναρξης της σύμβασης και διάρκεια αυτής από 27-4-2021 έως 26-4-2023, για τον υπολογισμό της προσφοράς του, δεδομένης της 22-1-2021 ως καταληκτικού χρόνου υποβολής προσφορών, χωρίς να έχει καμία εκ της διακήρυξης ή της διευκρίνισης υποχρέωση υπολογισμού του εργατικού-ασφαλιστικού του κόστους με βάση το μέσο έτος (χωρίς αντιστρόφως τούτο να σημαίνει, πως αν το είχε πράξει θα έπασχε η προσφορά του, βλ. ανωτέρω) και άρα, νομίμως υπολόγισε κάθε άδεια, επίδομα, δώρο και αργία, βάσει αυτής της παραδοχής, οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντα περί υποχρέωσης υπολογισμού με βάση ένα αφηρημένο μέσο έτος ερείδονται επί εσφαλμένης νομικής προϋπόθεσης κατά τα ανωτέρω. Δήλωσε δε ο τρίτος προσφεύγων στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του «Βάσει του διευκρινιστικού εγγράφου με Θέμα «.....» των ΕΑΣ, το οποίο κοινοποιήθηκε

προς όλους τους συμμετέχοντες μέσω της Επικοινωνίας της πλατφόρμας ΕΣΗΔΗΣ στις 15.01.2021, καθορίστηκε ότι για την υποβολή συγκρίσιμων προσφορών, όλοι οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να λάβουν υπόψη τους της κείμενη νομοθεσία και τα χρονοδιαγράμματα που καθορίζονται εξ αυτής, κατά τα χρόνο υποβολής των προσφορών. Έτσι η εταιρεία σε συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία αλλά και το χρονοδιάγραμμα της διακήρυξης υπολογίζει για την προσφορά της ότι τα δύο (2) έτη της σύμβασης αποτελούνται από 730 ημέρες με έναρξη τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού, ήτοι από 27/04/2021 έως 26/04/2023, οι οποίες απαρτίζονται ως εξής: Α/Α ΗΜΕΡΕΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ 1 Δευτέρα - Παρασκευή 514 2 Σάββατο 101 3 Κυριακές 104 4 Επίσημες Αργίες (Εκτός Κυριακών) 11 Σύνολο Ημερών για δύο (2) έτη: 730», χωρίς ο δεύτερος προσφεύγων να αμφισβητεί ότι όντως οι ημέρες κατανέμονται ούτως εντός του ως άνω συγκεκριμένου διαστήματος (σημειωτέον, ότι το άρ. 60 Ν. 4808/2021 ΦΕΚ Α 101/19.6.2021, τροποποίησε τις επίσημες αργίες μετά την υποβολή των προσφορών και ήδη κατά την αξιολόγησή τους και άρα, δεν είναι ληπτέα υπόψη για τη νυν αξιολόγηση όσα ορίζει). Άλλωστε, ορθά κατά τα ισχύοντα κατά τον χρόνο της προσφοράς του, έλαβε υπόψη ο τρίτος προσφεύγων, όπως ανέφερε στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του ότι «Να σημειωθεί ότι στις Επίσημες Αργίες συμπεριλαμβάνονται οι εξής ημέρες: 1. Ευαγγελισμός της Θεοτόκου 2. Δευτέρα του Πάσχα 3. Εργατική Πρωτομαγιά 4. Κοίμηση της Θεοτόκου 5. Ημέρα του Όχι 6. Ημέρα του Χριστουγέννων 7. Σύναξη της Θεοτόκου, πλην όμως η 15/8/2021, η 26/12/2021 και η 25/12/2022 συμπίπτουν με Κυριακή και άρα, εντός της διετίας 27/4/2021-26/4/2023, ορθώς δεν τις έλαβε υπόψη ως (πρόσθετες των Κυριακών) αργίες, αφού τις υπολόγισε ήδη ως εξαιρετέες στο πλαίσιο των 104 Κυριακών, ενώ όντως οι αργίες κατά το ως άνω διάστημα είναι οι 25/3/2022 και 25/3/2023, η Δευτέρα Πάσχα 2022 και 2023, η 1/5/2021 και 1/5/2022 που μεταφέρονται στην επόμενη εργάσιμη, η 15/8/2022, οι 28/10/2021 και 28/10/2022, η 25/10/2021 και η 26/10/2022, ήτοι 11. Συνεπώς, δεδομένου ότι οι σχετικές αιτιάσεις του δεύτερου προσφεύγοντα ερείδονται στο ότι ο τρίτος προσφεύγων δεν υπολόγισε 14 αργίες, βάσει 2 θεωρητικών ετών επί 7 αργιών

καθ' ένασπο, ήτοι στο όπι ορθά, δεν υπολόγισε ως πρόσθετες των Κυριακών εξαιρετέες ημέρες, τις αργίες που συνέπιπταν με Κυριακή, δηλαδή ημέρες που συγχρόνως ήταν και Κυριακές και αργίες (με αποτέλεσμα, αν το έπραττε, να κατέληγε διπλά να κοστολογεί ανύπαρκτες προσαυξήσεις εργασίας, αφού πλασματικά θα υπολόγιζε διπλά τις ίδιες ώρες εργασίες σε εξαιρετέες ημέρες), χωρίς να προβάλει κάποιον έτερο συγκεκριμένο και αποδεικνυόμενο ισχυρισμό περί εκ του τρίτου προσφεύγοντα υποκοστολόγηση, όλες οι ανωτέρω αιτιάσεις είναι απορριπτέες ως ερειδόμενες επί εσφαλμένου πραγματικού, αλλά και νομικού (δεδομένης της έλλειψης απαίτησης εκ της διακήρυξης, χρήσης τέτοιας μεθοδολογίας υπολογισμού κόστους, επί αφηρημένων μέσων ετών, που άλλωστε, πλασματικά και άνευ λόγου άγει σε υπερκοστολόγηση των προσφορών) ερείσματος. Άρα, η δεύτερη προσφυγή είναι απορριπτέα και ως προς κάθε ισχυρισμό της κατά του τρίτου προσφεύγοντα, ενώ ήδη, σκ. 2, κρίθηκαν ως απορριπτέοι λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, οι ισχυρισμοί της κατά του ήδη οριστικώς αποκλεισθέντα ..... και άρα, η δεύτερη προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολο της.

6. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δεκτή η τρίτη Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντα και η Παρέμβαση του τρίτου προσφεύγοντα κατά της πρώτης Προσφυγής. Να γίνουν δεκτές οι Παρεμβάσεις του πρώτου και του τρίτου προσφεύγοντα κατά της δεύτερης προσφυγής. Να απορριφθεί η Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της τρίτης Προσφυγής. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτό και όρισε προσωρινό ανάδοχο τον δεύτερο προσφεύγοντα.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο της πρώτης προσφυγής, να καταπέσει το παράβολο της δεύτερης προσφυγής και να επιστραφεί το παράβολο της τρίτης προσφυγής. όλα τα παράβολα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις Προδικαστικές Προσφυγές.

Δέχεται την τρίτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της τρίτης Προσφυγής.

Δέχεται τις Παρεμβάσεις.

Ορίζει την κατάπτωση των παραβόλων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 1-12-2021 και εκδόθηκε στις 14-12-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΑΒΒΑΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ